



De drie kalkovens markeren de entree van het Buitenmuseum. Geheel rechts zal een steiger worden aangelegd. Op die plaats zullen de bezoekers voet aan wal zetten.

## Varend naar het museum

Tijdens Open Dagen, gehouden in het Buitenmuseum in 1980, zijn aan de bezoekers vragenlijsten uitgereikt. Als vervolg op een publieksonderzoek in het Binnenmuseum een aantal jaren eerder, wilde de museumdirectie weten of de uitkomsten van hypothesen ten aanzien van de herkomst, het gebruikte vervoermiddel, de gemiddelde verblijfsduur en dergelijke ongewijzigd waren gebleven. Uit de antwoorden bleek onder meer dat nog steeds 75 procent van de bezoekers per auto naar Enkhuizen kwam. Bij een jaarlijks bezoekersaanbod van 300.000 zou dit betekenen dat dagelijks in het zomerseizoen 200 tot 700 auto's en bussen niet alleen hun weg door of om Enkhuizen zouden moeten zoeken, maar ook in de buurt van het Buitenmuseum geparkeerd zouden moeten worden. Enkhuizen is een gaaf gebleven, op het watergerichte stad, met een besloten historische structuur. Alle publiektrekkende attracties liggen aan de waterkant. Deze zijn in principe alleen door de stad bereikbaar. Naast het reeds bestaande recreatieoord en de gemeentelijke jachthaven zou het extra verkeersaanbod als gevolg van de opening van het Buitenmuseum een te zware belasting voor de historische structuur van de stad Enkhuizen betekenen en daardoor de stad van haar kwaliteit ontdoen en haar voor de bewoners minder leefbaar maken. Het is duidelijk dat het voor een museumdirectie niet te verantwoorden is om enerzijds met gemeenschapsmiddelen een historische structuur in het Buitenmuseum te reconstru-

In de noordwestelijke hoek van het museumterrein zijn de gebouwen van de technische dienst geconcentreerd. De grote loods op de achtergrond zal alle werkplaatsen huisvesten, in het kleinere gebouw daarnaast zijn depotruimtes en het ketelhuis ondergebracht.



eren en anderzijds toe te laten dat een bestaande historische structuur door nevenverschijnselen als een groot verkeersaanbod zou worden aangetast. De Vereniging Vrienden ondersteunde dit standpunt. Toen na onderzoeken bleek dat ook een ontsluiting om de stad heen bepaalde gedeelten zou aantasten, bijvoorbeeld door de aanleg van een tweebaans geasfalteerde toegangsweg door het groen- en rustgebied van het gemeentelijke recreatieoord, kwam ook voor de ontsluiting van het Zuiderzeemuseum de slogan: 'vervoer over water, de juiste weg' reëel in het beeld. Uiteindelijk hebben zowel het rijk, de provincie en de gemeente Enkhuizen gekozen voor de ontsluiting van het Buitenmuseum over het water, het zogenaamde vaarmodel. Deze beslissing betekent dat het Buitenmuseum uitsluitend over water bereikbaar zal zijn. De bezoekers die van buiten met de auto komen, worden geleid naar een parkeerterrein buiten de stad, in de buurt van het sluiscomplex in de dijk Enkhuizen-Lelystad. Langs de dijk zal aan de zijde van het Krabbersgat een ontvangstgebouw geplaatst worden, waar de bezoekers hun toegangskaartje kunnen kopen. Vandaar worden zij met boten over het Krabbersgat, voor de stad Enkhuizen langs, naar het Buitenmuseum gevoerd. Verwacht wordt dat dit vaartochtje een extra attractie zal bieden. Vanaf het Buitenmuseum is het mogelijk rechtstreeks per boot terug te varen, naar het ontvangstgebouw. Daar tijdens de Open Dagen in 1980 vele bezoekers te kennen gaven, dat zij een bezoek aan het museum combineerden met een bezoek aan de stad Enkhuizen is de verwachting dat vele bezoekers ook in de toekomst het museum wandelend zullen verlaten voor een bezoek aan de stad Enkhuizen. Eenmaal buiten de poort van het museum kunnen zij dan opnieuw per boot vanaf de noordelijke dam van de Spoorhaven, waar ook een aanlegplaats van de veerboot is, terug naar het ontvangstgebouw en het parkeerterrein. Deze laatste verbinding wordt ook gebruikt door de museumbezoekers die per trein in Enkhuizen arriveren. Zij worden per boot via het ontvangstgebouw naar het Buitenmuseum vervoerd. Het vaarmodel biedt een extra attractie en het zal er toe leiden, dat het verkeer zoveel mogelijk buiten de stad gehouden wordt. Het biedt echter ook enkele ongemakken zoals de onmogelijkheid het Buitenmuseum van de landzijde binnen te komen en de omweg via het ontvangstgebouw naar het Buitenmuseum voor treinreizigers. Toch is ook de museumdirectie van mening dat voor het bezoek aan het op het watergerichte Zuiderzeemuseum vervoer over water de juiste weg is.